

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அந்தத் தனியார் கம்பெனிக்கு எவ்வளவு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்) : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை : —

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன் வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1975) திருப்பி அனுப்பப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்) : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை —

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1975) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(7) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975)

The Hon. Thiru O. P. RAMAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, I beg to move—

“That the Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 18 of 1975), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

1975 ஏப்ரல் 19]

Under item 3-A in the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1956 (Tamil Nadu Act 1 of 1959), "Batteries" are liable to a single point tax at the rate of 15 per cent, at the point of first sale in this State. A question arose in Tribunal Appeal No. 986 of 1971, before the Sales Tax Appellate Tribunal, Madras whether the term "Batteries" in the said item 3-A would include parts of batteries such as "Battery plates". The Tribunal in the aforesaid Appeal observed that battery plates did not come either under multipoint tax or under the said item 3-A but fell only under item 41 of the First Schedule to the said Act. It was decided that entry 3-A might be amended to include "parts of batteries" also. Accordingly, a notification was issued under sub-section (1) of section 59 of the said Act amending entry 3-A in the First Schedule to the said Act.

As a measure of rationalising the rates of tax on certain goods the Government decided to round-off the fractional rates of tax and slightly increase the rates on certain items in the First Schedule to the said Act and also to make a slight increase in the rate of tax on certain goods used by the affluent sections of the society. It has also been decided to withdraw the exemption in respect of prawns, lobsters, crabs, frogs and frog-legs and bring them under the First Schedule to the said Act under single-point levy of tax, with exemption from registration and payment of sales tax to dealers whose turnover in these commodities does not exceed Rs. 5,000 per annum. It was also decided to increase the rate of tax on cotton and cotton yarn specified in the Second Schedule to the Act from 2 per cent to 3 per cent. The above decisions have been given effect to by notification issued under sub-section (1) of section 59 of the said Act. With regard to exemption referred to above necessary notifications under sub-section (2-A) of section 20 and sub-section (3) of section 17 of the said Act have been issued. It has now been decided not to increase the rate of tax from $3\frac{1}{2}$ to 4 per cent in regard to oil cakes mentioned in item 77 of the First Schedule though the notification already issued provided for the increase. Suitable provision has been made in the Bill to the effect that the amendment to the said item shall be deemed never to have taken effect.

In the case of coupe contracts given in auction by the Forest Department, the first seller is the Forest Department and that Department becomes liable to tax on these auctions of coupes involving timber and bamboo. Consequently, certain difficulties in collecting the tax on the auction sales of fuel coupes and fuel-cum-timber coupes at the stage

[Thiru ~~A. R. Damodaran~~]

[1975 ஏப்ரல் 19]

of auction by the Forest Department were brought to the notice of Government. Decision has, therefore, been taken to levy the tax on forest coupes involving timber and bamboo at the point of first sale by the contractors. To achieve the object in view, entry 84 has been amended by a notification under sub-section (1) of section 59.

Under the first proviso to sub-section (2) of section 59 of the said Act, a Bill to replace the notifications issued under sub-section (1) of the said section 59 has to be introduced in the present session of the Legislature.

In order to give effect to the above proposals, the Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1975 has been introduced and the Bill is before the House for consideration.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

[பிற்பகல் 5-50]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்): முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் —

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1975ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

*THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, every year we have had some amendment brought to the Sales Tax Act and the Hon. Minister, while introducing these amendments has always sought to make out that they are very innocuous, that the rate of increase is only $\frac{1}{4}$ per cent or $\frac{1}{2}$ per cent. This, in my opinion, Sir, is highly misleading, because if one goes through the collections that have been made under the Sales Tax Act not only under the General Sales Tax Act but under the Central Sales Tax Act as well as the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, one finds that from a revenue of Rs. 48.76 crores in 1966-67, the revenue anticipated in the year 1975-76 is over Rs. 201 crores of which Rs. 153 crores is estimated to come from General Sales Tax for which this amendment is being brought forth. Rs. 30 crores from Central Sales Tax and Rs. 18 crores from the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, that is, the petrol and High Speed Diesel. My intention in mentioning these figures is only to point out to the Government of Tamil Nadu that it is not at all necessary to come forward with increased rates every year because there is buoyancy in prices and sales tax being a percentage of

1975 ஏப்ரல் 19]

[Thiru A. R. Damodaran]

the prices, this buoyancy is also reflected in sales tax revenues. For example, in the year 1974-75, as against an estimated sales tax revenue of Rs. 138 crores, the Tamil Nadu Government has received Rs. 174 crores. When such is the buoyancy of revenue, why was it necessary for this Government to come ~~forth~~ with additional rates of taxation albeit on such products as sugar, coffee, tea and electrical appliances? They have also thrown in an unfortunate category of perishables like prawns, lobsters, frog, legs frogs etc. I feel that this perpetual attempt to increase the rate of sales tax is highly detrimental to our policy of keeping prices under control.

On the 16th of April the "Economic Times" had a very interesting article on the sales tax collections made by various States. This was the first portion of the article which I have read when I was travelling by plane and some of the information contained therein was extremely interesting. For example, it was pointed out that in the year 1973-74 for which the latest figures were available, next to the State of Maharashtra where the collection of sales tax was Rs. 216 crores, the second State in the Indian Union to top the list in so far as sales tax collections were concerned was the State of Tamil Nadu with Rs. 132 crores. This does not give an idea because industrial output may be heavy in these two States. So, another comparison was adopted to find out what percentage of the State income was being taken away by the levy of sales tax. Here again, we come a close second to Maharashtra. In fact, I think in the year 1975-76 if these figures are to prove anything, it clearly indicates that Tamil Nadu will be the first State in the Indian Union to take away more than 4 per cent of the State income by way of sales tax. The All-India collection is Rs. 1,150 crores in 1973-74 of which Tamil Nadu has the high incidence of Rs. 132 crores. I am referring to this matter because Finance Ministers not knowing how to lessen the difficulty in raising resources, keep, as a favourite whipping dog, the sales tax revenue. Year after year, on some plea or other there has been either an increase in the rate of taxes or, as happened two years ago, they have introduced surcharges and surtaxes, and before next year, I am fairly sure that we will have a new measure called the rationalisation of sales tax, where all these surtaxes and surcharges will be merged with the general rate of sales tax. This is something that happened in the Income-tax Act. When the late Thiru T. T. Krishnamachari was anxious to rationalise income-tax, he removed all surcharges and said "We will have a basic percentage tax" Two years later, another Finance Minister came and put a surcharge on Income-tax; three years later, another Finance Minister came and increased it. What I am saying is that in the administration of the Sales Tax Act the Government must be particularly careful because this is an indirect

[Thiru A. R. Damodaran]

[1975 ஏப்ரல் 19]

tax which does not affect only the rich people. It affects every poor man in our country. If you are going to take Rs. 201 crores by way of sales tax, it will naturally lead to the price of 'Iddli' going up from 15 paise to 35 paise, the price of 'Sambar' going up there is no price for it but the quantity comes down to very little in our hotels. Not only that, the price of every commodity goes up. I, therefore, feel that the time has come for the Government of Tamil Nadu to make a deeper study of the incidence of sales tax on prices, on outputs, on inter-State trade and commerce, and lastly its effect on the cost of living.

Sir, during the Budget Session, I have requested the Hon. the Minister in charge of sales tax to give us an idea of what this Rs. 201 crores consists of. They have mentioned that Central Sales Tax is Rs. 30 crores; this is contained in the detailed Budget Estimates. They have also mentioned that Rs. 18 crores is from Petrol and High Speed Diesel. They merely state that Rs. 152 crores comes from commodities which are taxed. We do not know whether these commodities are items like pulses and grams, electrical appliances, etc. There is a huge variety of items which are subject to sales tax and I find as an hon. Member of this House, that I have not been able to gather any information at all so as to find out what the composition of the Rs. 152 crores is. Sir, when the Hon. Minister says merely, "I am raising the rate of tax from 3½ per cent to 4 per cent on electrical accessories", am I not entitled to ask him, "What is the sales tax revenue from electrical accessories for the year 1973-74 or 1974-75 and what is the anticipated tax-increase that you are likely to get as a result of this increase in taxation?" We have an excellent Statistics Department, we have an excellent Commercial Taxes Department if what representation, I receive from merchants would prove—and we have got a new Department called the Commercial Intelligence Department—the Intelligence Wing of the Commercial Taxes Department. Why should not the Hon. Minister publish details as has been published by the Union Finance Minister in the Explanatory Memorandum to the Budget? In the collection of excise duty amounting to over Rs. 4,000 crores for each and every item, the Government of India give the details. The Government of India give the amount of excise duty collected on each and every item on which excise is levied for sugar, tea, coffee, confectionery, food products, etc. I have been pleading for a long time with the Government of Tamil Nadu that they should revise the Sale-Tax turnover form so that we may have about 15 or 20 broad classifications of items of semi manufactured and manufactured goods, and industrial raw materials so that we may have a clear idea as to the amount of sales tax that is collected on such articles as food and beverages, electrical appliances, household and toilet articles, etc. so that Members of the House may

1975 ஏப்ரல் 19]

[Thiru A. R. Damodaran]

judge whether the amendments which the Hon. Minister has brought forth will result in increase in the cost of living or will contribute materially to an increase in the cost of living.

(பிற்பகல் 6-00)

Sir, only last year the merchants had a sigh of relief when 59 articles were brought under single point taxation. In fact, when I discussed with members of various Chambers of Commerce, they were very appreciative of the efforts made by the Hon. Thiru, Sadiq Pasha who occupied the chair of the Ministry of Commercial Taxes only for a brief period. We have had three Ministers dealing with commercial taxes within a period of one and a half years. Though he was in charge of the portfolio only for a brief period the merchants spoke highly of the manner in which he conducted discussions and negotiations and I would like to express my gratitude for bringing over 59 items under single point taxation. My request to the Hon. Minister is that another 59 to 60 items may be brought under single point taxation and then, I am sure not only will he be able to improve his revenue from sales tax collection but he will also be able to eliminate a great deal of unnecessary harassment and corruption that exists in the department. Sir, I hope that there will be a continuous study of the items that should be brought under single point taxation. The Hon. Thiru O.P. Raman who is a very young gentleman is in charge of the department and he should be dynamic and energetic in carrying out the much needed reforms. This will not result in any loss of revenue. May I also remind him that when late Thiru C. Rajagopalachari introduced this sales tax, we were expecting a revenue of only Rs. 40 lakhs and therefore it was necessary to tax even tamarind, pulses and all sorts of common items which were used by the poor people? Now, Sir, when our revenue is over Rs. 200 crores, why should not the Government exclude these wretched items from sales tax list? Why should the Government continue chillies as an item liable to sales tax and why should not the people have their rasam without paying sales tax on chillies used, in their rasam? Why should not the people have their Sambar without paying sales tax on the pulses or tamarind that go into the Sambar? Can we not eat Pakoda without paying sales tax on Bengal gram powder? That is why I said that a study should be made by the Hon. Minister and if he finds that less than Rs. 2 crores is being collected by way of tax on chillies, tamarind, Bengal gram and other food articles, he can very well come forth and say, as a measure of relief to the poorer sections of the community that he is removing these items from the list of sales tax. Next year is a

[Thiru A. R. Damodaran]

[1975 ஏப்ரல் 19]

difficult year and he will not be in a position to decide in the next year, because it is the election year. That was why I was hoping that he would announce this concession this year itself and it would have helped him a great deal if some of these common articles of consumption were removed from the sales tax list. I make a very sincere plea—it is not to gain any sort of popularity or a favour of any particular class of people—and I honestly believe that all these articles of common consumption which go into the food budget of the common man who earns a monthly income of Rs. 500 and less should be exempted from the levy of sales tax.

May I refer to one more point which I would like this department to consider? A businessman and trader myself, I know how difficult it is for us to get a certain amount of courtesy and consideration from the officials of the Commercial Taxes Department. Sir, I have mentioned this before to the Hon. Minister. We who pay lakhs of rupees by way of taxes, by way of single point and multi point taxes, are not given a seat or a chair to sit upon when our assessment proceedings are taken up. We receive from the Commercial Taxes Department a notice saying that such and such firm is asked to produce its books of account on such and such a day at 11 a.m. We carry the books of account in a jutka at our expense, go to the office at 11 a.m. and wait in the verandah of the office of the Commercial Taxes Department, for getting an audience with the great 'junior' Commercial Tax Officer. He will come at 3 O'clock and say, "I have indigestion and the case is adjourned to a day 10 days hence". This is the sort of treatment that is meted out to the persons who contribute over Rs. 200 crores to the State exchequer. We must attune our bureaucracy to the feeling that the businessmen and the traders who contribute so much are entitled to a certain amount of respect and courtesy at the hands of the officers of the department. I would plead with the Hon. Minister that a completely new look should be given to his department and he should be very firm in this matter. I do not mind if the Government assess and collect a few crores of rupees more from merchants and they would gladly pay, if they could pay them with a certain amount of self-respect.

May I incidentally refer to the "Best of Judgment" assessments that are made by the officers of the Commercial Taxes Department? I have recently heard of a very strange case that happened to a colleague of mine who is in the petroleum trade. About one and a half years ago, some officer of the department came to his petrol pump. 99.6 per cent of the articles

1975 ஏப்ரல் 19]

[*Quinn A. R. Damodaran*]

sold there are leviable to single-point tax on which the companies have already paid taxes. This poor unfortunate dealer happens to sell articles like cotton waste and blue cloth which are very low priced at Rs. 1.50 or Re. 1; in his total turnover of Rs. 15 lakhs per annum, the amount of turnover on these items was less than Rs. 4,000 per annum. Therefore, he would have to pay approximately Rs. 120 as tax. I believe the officers of the Intelligence Wing of the Commercial Taxes Department came to this gentleman's pump and checked the stocks and found that he had a stock difference of 2 yellow cloths and half-a-dozen bottles of distilled water, amounting to Rs. 15 or Rs. 20. Immediately the dealer got a notice from the Commercial Taxes Department saying that while checking stocks, two yellow cloths and half-a dozen bottles of distilled water were found short and therefore, utilising the "best of judgment" principle the turnover was raised to Rs.40,000 from Rs.4,000 and he was therefore, called upon to pay a tax of Rs. 1,800. Sir, I am not saying this as a complaint. Obviously the officers of the department have no fundamental idea of what trade and commerce means. If we visit any grocery shop-Maligai shop and check the stocks in the shop and find that he has one viss of chillies less than what he has accounted for in the books, are we going to say that he has made illegal purchases and that, therefore, he should be subjected to "best of judgment" assessment that will result in increasing his turnover?. I would like the department to appreciate that the businessmen have to "sell" in their business premises and their function is not to check the stocks every four hours for the purpose of satisfying the Commercial Tax officials. I, therefore, request the Hon. Minister to make this point clear in his conferences with the officials. I am not arguing for the merchants who are wholesale evaders of sales tax. At the same time, I want to stress that this power of "best of judgment" is being misused in such a fashion that it is producing a great deal of harassment and trouble to small petty traders as well as merchants. I would, therefore, plead one thing with the Hon. Minister, who has taken charge of this department. While the Government will continue to levy taxes and the people will continue to groan under the increasing prices and will get disillusioned, I would plead that even while levying such taxes and collecting such taxes, he will do it with a certain amount of sweetness which would be appropriate to his age. Thank you, Sir.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 6-10)

* திரு. கே. ராஜாராம்: துணைத் தலைவரவர்களே, பொதுவாக எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் அடிக்கடி வரியைக் கூட்டிக்கொண்டு போகிறது என்றால், எதிர்க் கட்சியினர் என்ற முறையில் அதை ஆட்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

சேபிக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் அந்த முறையில் இந்த வரி உயர்வுகளை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. பொதுவாக, வரி விதித்து அரசாங்கத்திற்கு நிதியைத் திரட்டுவது என்பது பூக்களிலிருந்து தேனீக்கள் தேனை உறிஞ்சுவதைப் போல இருக்க வேண்டும். அதுதான் வரிவிதிப்பைப் பற்றி “அர்த்த ஸாஸ்திரத்தில்” சொல்லப்பட்டிருக்கும் முறை. ஆனால் இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரி உயர்வினைக் கொண்டு வந்த முறையையும் நேரத்தையும் பார்க்கும்போது இது மிகவும் ஆட்சேபணைக்குரிய நேரம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

பருத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் குவிண்டால் ரூ. 600 என்று விற்குக் கொண்டிருந்தது இப்போது ரூ. 130-க்குக் குறைந்து விட்டது. இந்த நேரத்தில், இப்படி விவசாயிகளிடத்தில் பருத்தி தேங்கிப்போயிருக்கும் நேரத்தில், 2 சதவிகிதம் என்று இருந்த வரியை 3 சதவிகிதமென்று உயர்த்தினால், அது எப்படிப் பொருந்தும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பருத்திக்கு ரொம்ப நாட்களாக 2 சதவிகிதம் என்று இருந்தது இப்போது 3 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது நியாயம் இல்லாதது, தேவையில்லாதது. அரசாங்கத்தை நடத்துகின்றவர்களுக்கு இது எந்த விதத்தில் உதவி செய்யும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

அடுத்து, நாட்டிலே வறட்சி தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. மரவள்ளிக் கிழங்கும் மீனும் ஏழைகளுக்கு நல்ல உணவாக இருக்கின்றது பல பகுதிகளிலே. இதுவரையில் அழுகும் பண்டங்களுக்கு வரி இருந்த தில்லை. 1937-லே விற்பனை வரி முதல் முதலாகக் கொண்டுவரப்பட்ட அந்த நேரத்திலிருந்து இது வரையில் அழுகல் பண்டத்தின்மீது வரி விதிப்பு இல்லை என்று இருந்தது. இப்போது போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஒரு அமைச்சர் தலையில் இந்த சிரமத்தை ஏற்றி வைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை, அதுவும் இந்த வறட்சிக் காலத்தில். 38 ஆண்டு காலமாக விற்பனை வரி என்பது இருந்து வருகிறது. இதுவரையில் அழுகும் பண்டங்கள்மீது விற்பனை வரி கிடையாது. இப்போது புதிதாக அதன்மேலே வரியைப் போட வேண்டிய அவசியம், அதிலும் இவர் கையால் போட்டு நல்ல பெயரையோ அல்லது கெட்ட பெயரையோ எனக்குத் தெரியாது, வாங்கிக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் என்ன என்று புரியவில்லை. அழுகல் பண்டம் என்று சொல்லும்போது எல்லா வகைமீதும் போடவில்லை, எல்லாரும் வாங்கிச் சாப்பிடும் பொருள்கள்மேலே போடவில்லை என்று சொல்லலாம். பரான்ஸ், தவளைகள், தவளைக் கால்கள், லாப்ஸ்டர்ஸ் என்று சொல்லப்படும் பொருள்களுக்குத்தான் போட்டிருக்கிறோம். இதை எல்லோருமா வாங்கி உபயோகிக்கின்றார்கள், இதெல்லாம் ஏற்றுமதிச் சரக்கு என்றும் சொல்லக் கூடும் ஆட்சியின் சார்பிலே. நான் சொல்லுவது, இதை வாங்கி ஏற்றுமதி செய்யும் வியாபாரிகள் மீது வரி போடுங்கள். ஆனால் கடைகளிலே போய் இரண்டு நண்டை வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்கள் மீது எதற்காக வரி போட வேண்டும்? ரூபாய் ஐயாயிரம் அதற்கு மேலே “டர்ன் ஓவர்” இருக்கும் வியாபாரிகள்தானே வரி கட்ட வேண்டும் என்றும் அமைச்சர் சொல்லலாம். ஐயாயிரம் என்றால், சராசரி ஒரு நாளைக்கு ரூ. 16 அல்லது

1975 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

17 ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்தால் போதும்; அந்தத் தொகையை எட்டிவிடும். ஒரு கிலோ மீன் ரூ. 10 அல்லது ரூ. 15 என்ற அளவிற்கு விற்கும்போது, ரூ. 17-க்கு விற்பது என்பதை எளிதில் எட்டிவிடும். அந்தக் கணக்கில் வெகு சலபமாக எல்லா சிறு வியாபாரிகளும் டர்ன் ஓவர் ரூ.5,000 க்கு மேலே போய், வரி கட்டத்தான் வேண்டும். இதை ஆலோசிக்க வேண்டும். இது விஷயத்திலே அரசாங்கத்துக்குச் சரியான ஆலோசனை சொல்லப்படவில்லை என்று நான் வருந்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சலூன்கள், லாண்டரிகள் இவை அன்றாடம் வாங்கி உபயோகிக்கும் பண்டங்கள் மீதான வரியை 9 சதவிகிதத்திலிருந்து 12 சதவிகிதத்துக்கு உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். இப்போதே இளந் தலைமுறையினர் நாகரீகத்தின் பெயரால் முடியை வளர்த்துக் கொள்ளும் நிலையில் ஸலூன்களை நடத்துகின்றவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் அவர்கள்மீது அதிக வரியைத் தணித்திருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. வசதி உள்ளவர்கள் உபயோகிக்கும் பொருள்கள்மீது போடுவதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் நடுத்தர மக்கள் உபயோகிக்கும் பண்டங்கள்மீது வரியை உயர்த்தியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. வெஜிடபிள், வெஜிடபிள் ஆயில் பேரிலே இருந்ததை 3½ சதவிகிதத்திலிருந்து இப்போது 4 சதவிகிதத்துக்கு உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். இப்போது இதற்கு என்ன அவசரம்? வறட்சி திரும் வரையில் பொறுத்திருக்கலாம். இந்தப் பஞ்ச நேரத்தில் இந்த மாதிரிக் கஷ்டங்களை அதிகரிக்கும் அளவிற்கு உயர்த்தியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நெருப்புக் குச்சிக்கு ரூபாய்க்கு 3½ பைசா வாக இருந்ததை 4 பைசாவாக உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். பல்ஸஸ், கிராமஸ் என்று சொல்லப்படும் துவரம் பருப்பு இன்னும் மற்ற பருப்பு வகைகளுக்கு 3½ சதவிகிதம் ஆக இருந்ததை 4 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்கு உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். காப்பிக்கொட்டை மீது ½ சதவிகிதம் ஏற்றி இப்போது 6 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். அரசாங்கம் ஏற்றுவது, காப்பியைப் பொறுத்தவரையில், ரூபாய்க்கு அரை பைசாவாக இருப்பினும், ஓட்டலை நடத்துகின்றவர்கள் இதைக் காட்டி இப்போது 35 பைசா ஒரு கப் என்று இருப்பதை 40 அல்லது 45 பைசா விற்கு உயர்த்தக்கூடும். இது அவர்கள் வழக்கமாக இருந்தவருகிறது. ஜனங்கள் படும் கஷ்டம் சொல்ல முடியவில்லை. வியாபாரிகள் இதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதே இல்லை. அரசாங்கமும் இந்த மாதிரி திடீர் திடீர் என்று உள்ள வரிகளை உயர்த்திக்கொண்டே போனால், என்ன பண்ணுவது?

பஞ்சுக்குப் போட்டது நியாயமே இல்லை. தேனீ என்ற ஊரிலே மட்டும்—அமைச்சர் அந்த ஜில்லாவாக இருப்பதால் அவருக்குத் தெரியும் என்று இந்த உதாரணத்தைச் சொல்லுகிறேன்—ரூ. 40 லட்சத்துக்கு வாங்கப்படாத பஞ்சு தேங்கிக் கிடக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அதன்மீது 3½ சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 4 சதவிகிதமாக உயர்த்தியது நியாயம்தானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படி ஒரு பொருந்தாத நேரத்திலே, இப்படி வரிகளைக் கூட்டுவது அதிலும் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த துறைக்கு புதிதாக பொறுப்பு ஏற்றுக்

[1975 ஏப்ரல் 19]

கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே இதைச் செய்வது வருந்தத்தக்க விஷயம். இந்த வரிகளை ஏற்கனவே பேரவை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது. இப்போது கஷ்டங்களைச் சொல்லுகிறதைத் தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கு இல்லை. முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அமைச்சர் அல்லாது வேறு எந்த அமைச்சரிடம் பொறுப்பினை ஒப்படைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரித் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் உறுப்பினர்களும் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்த வரி விதிப்பின் மூலமாக அரசு ஏற்கனவே எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமான தொகை வந்திருந்தும், இந்த ஆண்டும் அதிக அளவிற்கு வரிகளை விதித்திருக்கின்றார்கள் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இப்போது விதிக்கப் பட்டுள்ள இந்த ரூபாய் ஆறு கோடி வரியைச் சிலர் அதிகம் என்றும் சொல்லலாம், சிலர் குறைவு என்றும் சொல்லலாம். எப்படி இருந்தாலும், நாம் இப்படி சிறிது ஏற்றுவதற்குக் காரணம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிர்வாகச் செலவுகள் போன்றவை அதிகரிப்பது. இத்துடன், நமது நிதி நிலை அறிக்கை பற்றாக்குறையான நிதி நிலை அறிக்கை என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். நாங்கள் இதைப்பற்றியெல்லாம் இப்போது விளக்க வேண்டுமானால், ஏற்கனவே அரசுத் தரப்பில் சொல்லப் பட்டதையே மீண்டும் இப்போது சொல்லவேண்டியதாகத் தான் அமையும். ஏற்கனவே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரிவிதிப்பு பற்றி அறிவித்தமைக்கு இப்போது ஒரு சட்ட வடிவம் கொடுப்பதாகத்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அரசின் சார்பிலே அரசுடைய நிலை பற்றி ஏற்கனவே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய பதிலிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். சம்பிரதாயத்திற்காக இப்போது சொல்லுகிற போது, எதிர்க் கட்சியிலிருந்து சில நல்ல ஆலோசனைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது “மல்டி-பாயின்ட்” பலமுனை விதிப்பிலிருந்து ஒரு முனை வரி விதிக்கவேண்டிய அவசியத்தை நன்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். நல்ல யோசனை. அதைப் பரிசீலிக்கலாம். இன்னும் சில பொருள்களைப் பொறுத்தமட்டில், இதை ஏற்றுக் கொண்டால், வியாபாரிகளுக்குத் தொந்தரவு இல்லாத நிலைமை உருவாகும் என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன இந்தக் கருத்து மிகமிக ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கின்றது. சென்ற ஆண்டு அப்படிப்பட்ட அடிப்படையில் செய்ததன் மூலமாகத்தான் வியாபாரிகள் எல்லோரும் இதை வரவேற்று ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அந்த மாற்றத்தை அவர்கள் விரும்பினார்கள்.

1975 ஏப்ரல் 19]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

(பிற்பகல் 6-20)

அந்த அடிப்படையிலேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள், மேலும் சில பிரிவுகளை அப்படி மாற்றுவது வணிகத் துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு நிம்மதியான நிலைமையை ஏற்படுத்துமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று தான். அதற்குப் பின்னாலே மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசும்போது, அமுகும் பொருள்களுக்குக்கூட வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே, நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத் திலேயே கூட அது ஓரளவுக்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் வரி போடவில்லை. ஒருவர் மீனை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார் அல்லது வீட்டுக்கு வாங்கிக்கொண்டு போகிறாரென்றால், இந்த வரி விதிப்பு அங்கே வராது. இது “லாஸ்ட் பாயிண்ட் பர்ச்சேஸ்”-ல்தான் வருகிறது. நேரடியாக மீனவர்களிடமிருந்து மீனை வீட்டுக்கு வாங்கிச் சென்றால், வரி கிடையாது. பிராசஸ் செய்யப்பட்டு, வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகும் தருவாயில்—அதாவது “லாஸ்ட் பாயிண்ட்”-லேதான் இந்த வரி விதிப்பு வருகிறது. கேரளாவில் இந்த மாதிரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்த பின்னாலேதான் நாமும் அப்படிப் போடலாமென்று போட்டிருக்கிறோம். நேரடியாக மீனை வாங்கி உண்பவர்களுக்குச் சிரமம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அதற்கு அடுத்தபடியாக.....

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I want a clarification. As regards prawns in Cuddalore, there are agents for the Kerala Frozen Food people who buy the prawns from the fishermen, who do not process the prawns but who merely load them into refrigerated vans going to Kerala. Will these prawns be liable to tax, because no processing is taking place? Will such prawns be liable to tax?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: இதுபோன்றவைக்கு நாம் வரி போட முடியுமா அல்லது போட முடியாதா என்பதை உடனடியாகச் சொல்ல முடியாது. அதில் சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறதென்று எனக்குத் தெரியும். “லாஸ்ட் பாயிண்ட்”-லேதான் வரி போடவேண்டியிருக்கிறது. “லாஸ்ட் பாயிண்ட்” எது என்ற வாதம் வந்துவிடும். மீனைப் பதப் படுத்தாமல், கோல்ட் ஸ்டோரேஜில் வைக்காமல் இருந்து, அவற்றைப் பச்சையாகவே வாங்கும்போது, அதற்கு வரி போட முடியாதென்று கருதுகிறேன். மீனை வாங்கி, பதப்படுத்தி, கோல்ட் ஸ்டோரேஜில் வைத்து, வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் தருவாயில் இருந்தால்தான், வரி விதிப்பு வருமென்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இதன் சம்பந்தமாக ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதுதான் லாஸ்ட் பாயிண்ட். கமிஷன் ஏஜன்டுகள் மீனை

270 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு பெர்து விற்பனை வரி (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 18/1975)

[திரு. கே. இராஜாராம்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

வாங்கி, லாரிகளில் எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். கன்னியாகுமரியிலிருந்து திருவனந்தபுரத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். அங்கே கொண்டு சென்று பதம் செய்கிறார்கள். எனவே வரி அந்த மாநிலத்திற்குப் போகிறது. வரி போடுவதையே நாங்கள் ஆட்சேபிக்கிறோம். வரி போட்டும், அந்த வரிப் பணம் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வராமல் போய்விடுமோவென்று பயப்படுகிறோம். எனவே லாஸ்ட் பாயின்ட்-லே வரி வசூல் பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு, அதை நல்லமுறையில் பரிசீலித்து, அதன் விவரக் குறிப்புகளை அரசாங்கத்தின் மூலம், பின்னால் ஓர் அறிக்கையாக அளிக்கலாமென்று கருதுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்திலே மூன்று அம்சங்களைத்தான் நான் சொல்லி யிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே உள்ள சட்டத்தில் சில சட்டச்சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, அதற்கான விளக்கங்கள் சரியில்லையென்று நீதிமன்றத்தில் சொன்னார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாட்டரி வரியிலே பாட்டரிக்குரிய பாகங்களுக்கு வரி போட முடியுமா என்ற சர்ச்சை இருந்தது. வரி வராதென்று சட்ட நிபுணர்கள் சொன்ன காரணத்தாலே, “பார்ட்ஸ் ஆப் பாட்டரி” என்று கிளியராகப் போடுவதற்கு அந்தத் திருத்தம் முதலில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஏற்கெனவே அறிவித்ததற்கு ஒப்புதல் அளிக்கும் வகையில் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவதாக காட்டு இலாகா கூப்புகளை ஏலம் விரும்போது, அதில் முதல் “செல்லா”-ஆக காட்டு இலாகா வருகிறது. அதிலே ஒரு சிக்கல் வந்தது. அதற்கு விளக்கம் அளிக்கும் வகையிலேதான் இந்த மூன்றாவது திருத்தம் இருக்கிறது. காண்ட்ராக்டர்கள் மரங்களை வெட்டிய பின்பு, அவற்றை முதல் கட்டமாக விற்கின்றபோது, அந்த வரி விதிப்பைப் போட வேண்டுமென்பதற்காக சட்டத் திருத்தம் இதிலே செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மொத்தமாகப் பார்க்கின்றபோது இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையிலே—வறட்சி நிலைமையிலே—இந்த வரி தவிர்க்க முடியாதது என்பதனால், குறைந்த அளவிலே போடப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள், குறைந்த காலத்திலேயே அதிக வருவாய் கிடைத்துள்ளதால், சில இனங்களுக்கு விதிவிலக்களிக்கலாமென்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு இருக்கும் சங்கடம், இவ்வளவு வருமானம் வந்தபோதும், பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்பதுதான். அரசுத் தரப்பிலே, இந்தக் குறைந்த வரி விதிப்பானது தவிர்க்க முடியாததென்று சொல்லி, இந்தச் சட்ட முன் முடிவை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை எதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவரவர்களே, “சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் 21-4-1975 திங்கட்கிழமை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[(பிற்பகல் 6-25.)]

7. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

180. Notification issued with G.O. Ms. No. 1511. Agriculture, dated the 26th September 1974, in regard to inclusion of tamarind and cane jaggery in all forms in addition to groundnut and gingelly in respect of market at Hosur in Dharmapuri district. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].